

UDUVIL STUDENT'S CREDITABLE ACHIEVEMENT

At the all Island, year five Scholarship Examination held recently, Miss Banu Masilamanie of Uduvil Girl's College secured the Second Place with a score of 187. The first place was secured by Master A.R. Rishadram of Kalmunai with a score of 188 and the third place by Master V. Balanesan of Kandy with a score of 186. In the Tamil Stream 2587 qualified for the Scholarships in the whole island. Miss Masilamanie of Uduvil was also placed first in the Jaffna District.

IPKF WITHDRAWAL FROM VADDUKODDAI AND UDUVIL

The IPKF units which have been steadily withdrawing from their positions in the North and East withdrew from Vaddukodai, Chulipuram and Pandaterippu on the 7th of February. They withdrew from Uduvil and Maruthanamadam on the 10th of February.

DELFT

KURIKADDUVAN BOAT SERVICE

The Boat Services between Delft and Kurikadduvan (Punkuduthivu) had remained suspended for several months and people had to make the best of a private boat service which was only once a day. Mr. A.C. Rajadurai the Special Commissioner officially recommenced the boat service on the 5th of February. The daily services will be as follows:

- 7.00 a.m. - Delft to Kurikadduvan
- 9.30 a.m. - Kurikadduvan to Delft
- 2.00 p.m. - Delft to Kurikadduvan
- 3.30 p.m. - Kurikadduvan to Delft

Wanted

A Warden for boy's home at Shalomnager Kilinochchi. Apply stating Qualifications and Experience before 5 March 1990. Salary Negotiable.

Secretary
Children's Homes Board
Diocesan Office
Vaddukodai.

JAFFNA TEACHING HOSPITAL DENIED BUILDING GRANTS

The Jaffna Teaching Hospital had requested funds for several new buildings urgently required. The Ministry of Health has declined to vote any sum for this year except for the regular running expenses.

NELLIADY MARKET

The Nelliady Market which had remained closed for the last six months because of the tensions in that area has been restarted from the 10th of February.

Jaffna University Faculty of Agriculture

Work began at kilinochchi for the construction of the building for the Jaffna University Agricultural Faculty more than two years ago. The site is about half way between Kilinochchi and Murikandy. Work had to be suspended when the IPKF demolished the boundary walls that had been constructed, for security reasons. The University authorities have decided to recommence the work and a contract has been given for Fifteen Million Rupees to complete the first stage within the next fifteen months.

Department of Saiva Siddhantha - Jaffna University

Mr. Vallipuram Nadarajah of Paranthan made an initial donation of three lakhs of rupees in 1983 to set up this Department. The administrators of the Tellippallai Durga Temple contributed an additional four and a half lakhs of rupees. The Vice-Chancellor of the University has appealed to the public for yet another seven and a half lakhs of rupees at least to enable the University to start this Department.

Steep Price Rises

Many a food item has gone up in price during the last few weeks. Sugar which some time ago cost Rs. 20.00 per Kilo now costs Rs. 32.00. A loaf of bread from 3.25 has gone up to Rs. 4.80. A packet of milk powder has gone up from Rs. 30.00 to Rs. 56.00. The price of rice which was around Rs. 10.00 per Kilo has now gone up to Rs. 18.00 to Rs. 20.00. The Milk Board which purchased milk at Rs. 5.80 per litre is offering Rs. 7.50 per litre from the 1st of March.

VACANCY

Accounts Clerk cum Typist

wanted an Accounts Clerk cum Typist for our office in Vaddukodai,

Qualifications: G. C. O/L Level six subjects with a credit pass in English Language,

&

Book-keeper's examination or equivalent & experience:

Age: should be above 25 years.

Salary: Negotiable according to qualifications and experience.

Apply to the Treasurer with photocopies of certificates on or before 25th February, 1990.

Treasurer,
Diocesan office,
Vaddukodai

Correction

Under the Caption Synod in the middle column of page 6 of the last issue the first line should read - (17) Miss. C. V. Selliah (Representative on women's Christian College Board, Madras)

Library to Rise from the Ashes

A recent news item refers to the efforts being made by the Egyptian President Hosni Mubarak to resurrect the most famous Library of the Ancient World built by Alexander the Great in 332 B.C. in Alexandria. When Julius Caesar's legions sacked the city in 48 B.C. the Library was destroyed by fire. The aim now is to construct a Library on 45000 Square Metres of land near the Alexandria Harbour and put on the shelves at least 200,000 books by 1995.

This should remind our readers of the feat of the Sri Lankan Police which burned down the Jaffna Library with its 100,000 books many of them rare Tamil Manuscripts some years ago. A Special Commission appointed by the Government recommended a grant of ten million Rupees to reconstruct the Library. However the building still remains in ruins. The World Council of Churches gifted a million Rupees worth of Books to the Library through the Jaffna Christian Union. We hope the Jaffna Library will not have to wait 2000 years to be reconstructed.

Hospital Sunday

The Mission Hospitals of the Jaffna Diocese of the C.S.I. and the Puttur Mission Hospital run by the Methodist Church have observed the second Sunday of February as Hospital Sunday and arranged a joint service of Thanksgiving every year.

This year the service was held at the Uduvil Church on Sunday the 11th of February at 3.00 p.m. The preacher was Dr. E. S. Thevasagayam, Principal of St. John's College, Jaffna who gave an appropriate and challenging message based on the text, "Let your light so shine before men that they may see your good works and glorify your Father which is in heaven" Matt. 5:16. Dr. Thevasagayam said the three professions of Preaching, Teaching and Healing were sanctified by our Lord himself who engaged in that three fold ministry. These have been always considered as sacred callings or vocations rather than as jobs done for their pay. All of us owe much to the medical profession and all of us readily put our lives in the hands of a Doctor with full confidence and trust. Doctors therefore have to so conduct themselves, so as to deserve that trust. It is a great pity that the Medical Profession has become so dominated by monetary reward as to forget the noble tradition of sacrificial service. Dr. Thevasagayam went on to say that

(Continued on page 6)

Thanksgiving Service for Dr. W. L. Jeyasingam — Cathedral Church 09. 02. 1990

The following is the full text of the Tribute paid to Dr. W. L. Jeyasingam, former President Jaffna College at the Service of Thanksgiving held at the Cathedral Church, Vaddukoddai on the 9th of February 1990 by Mr. C. E. Rajasingam, a Member of the Board of Directors of Jaffna College.

It may seem somewhat strange that the first time I met Dr Jeyasingam was in the early forties when he was a young man and when, believe it or not, I too was young.

We entrained at the Chunnakam Railway Station in the Mail Train bound for Colombo. We got to know each other only after entraining. The nearest Railway Station to South Eralalai and Uduvil was Chunnakam.

He was then in the public service and I was a student in the final year at the Ceylon University College. Both of us were returning after a holiday at home.

It did not take long for me to discover that he too would be joining the University College for his Geography Special Degree with the new Academic year and he was now going to Colombo to wind up matters with the Government.

It was recently that I learnt that it was one of his sisters who had taken him by the scruff and put him into the Ceylon University College where she thought he really belonged.

It did at first seem intriguing to me that a young man the eldest in a family of eight with three sisters should, in those colonial days when life for public servants flowed like a song, should give up his job to obtain a degree, which some would say "cannot turn a wheel or bake a pudding"

It was eloquent of the inner culture of mind of the family that they viewed Jayasingam not through the filter of their own needs and wants but through that of Jayasingam's interests and aptitudes.

After obtaining his London degree through the University College, he joined the Staff of Jaffna College. He was later awarded a Fullbright Scholarship at Clark University, Massachusetts where he earned his Doctorate in 1958. His doctoral thesis was on the Urban Geography of Jaffna.

Dr. Jeyasingam's early career reminds me of a poem written by George Eliot, the 19th Century Novelist who was not in essence a Poet. The title of the poem is "Stravidari" - the name of the famous Violin maker. The well known lines are these:-

"If my hand slacked

I should rob God since he is fullest good.

Leaving a blank instead of violins

He could not make Antonio Stravidari's violins without Antonio

It is good for students of Jaffna College to take a leaf from the life of Dr. Jayasingam. You are God's opportunity in your day. You must not let God lose an opportunity through you. "The Wise Gardener knows best where to plant each flower" runs an old saying.

It is not my intention in this talk to deal on the subject of Dr. Jeyasingam's contribution to Education at Jaffna College.

What I do want to speak about is the impact of the life and work of Dr. Jeyasingam on the Jaffna community. At a time when our country is floating in crisis and when in the words of an Israeli Prime Minister "all our life is a permanent revolution" Dr. Luther Jeyasingam was a great stimulator of ideas.

It was Donald Woods, one of South Africa's outspoken journalists who said:

"Like the Kremlin, we must not think the enemy is words. The enemy is thoughts. You can't legislate against thoughts. You can't detain them. You can't ban them. You can't restrict them. That is why the rulers of South Africa cannot survive because the thoughts of many are against them".

But stimulating ideas, is not enough. One has to be thoroughly prepared with the subject on which he stimulates new ideas. He has to be thorough with the home work.

There is an English idiom taken from the game of Tennis: "Don't Come up to the net behind nothing". Tennis players know that a player who follows to the

net a weak or badly placed shot is hopelessly vulnerable. He will get the backlash he deserved.

I have been at Consultations and Conferences organised by Dr. Jeyasingam, some on subjects of public moment, others affecting local interests but both assuming a menacing shape. He never played an ineffectual role as he was thorough with his ground.

There was the stamp of forethought in his handling of very grave social, educational Economic and political issues.

I remember having attended three Seminars at the Ashram, organised by Dr. Jeyasingam shortly after he took over the Study Institute from Dr. Bunker. They were all on issues of vital local interest. One was on the subject of "Caste" which Dr. Jeyasingam himself led and discussed under four broad categories. The other was on "Parent Help to young Persons" led by Mr. Lionel Fernando. Dr. Jeyasingam gave the concluding address on the role of the Church in the situation. The third was on the subject "Hindu Culture in the Modern Scientific age" led by Rev. C. Arangaden then Translation Secretary of the Bible Society, India. The Consultation was presided over by Mr. Ambihaipahan a Hindu, the Principal of Vaideeswara College, Jaffna.

This brings me to the subject of the Christian Institute for the Study of Religion and Society of which Dr. Jayasingam was a pillar.

I read an article recently on "Facing the New Millenium" I thought the writer had something very significant to say on the subject.

But what was there had the overtones of an after-dinner speech. The writer speaks of the "dozen shopping years" before us, about the bookings already made for the best site to toast at midnight the year 2000 A.D., about the World Millenium Charity Ball on the cards in Washington and to cap all about some Germans having cornered Concorde for a supersonic flight to cross the Atlantic Time Zone to celebrate the event twice.

Anatole France, the pen name for the French Novelist, Poet and Critic Jacques Anatole Thibault, once said "It is well for the heart to be naive and for the mind not to be"

Dr. Jeyasingam did cast the plumbline of thought deep enough to sensitise our community on some of the vital issues confronting the country and its people.

The garbage at our door a writer says is now no longer a pile. It has become a growth, and many of our problems are not just barriers to be crossed over but are test questions to be formulated.

The Study Institute of Jaffna College at the Ashram had at one time four Directors, each handling a subject which was his 'discipline' Dr. Luther Jeyasingam's subject was Nation Building. The other Directors were Dr. Bunker who handled the subject of 'Society', Dr. D. T. Niles the subject of the Bible and Bishop Kulandran who handled the subject of "Religions".

It was William Barclay who when asked to comment on the electronic church said "Photographs are good and valuable but real people with flesh and blood are irreplaceable.

It is wrong to conclude that Dr. Jeyasingam was always living in a higher mental sphere and ethereal realm of his own. As a leading citizen of the land he was found at many bleeding points.

During the dark days in the aftermath of July 1983 riots in Colombo, Dr. Jeyasingam was the king pin of the organisational details in connection with the reception of the Tamil Refugees when they arrived at the Kankesanthurai harbour as each vessel docked one after another at all times of the day, following no schedule.

An old lady told me on her arrival that it was a tense journey because when they were put into the vessel bound for Kankesanthurai, no one knew exactly what the ground situation was at Kankesanthurai.

She said she heaved a sigh of relief when she saw the grey head of Dr. Luther Jeyasingam standing at the wharf. He was a presence at bleeding points even sometimes without his knowledge

Dr. Jeyasingam emigrated from Sri Lanka in 1984. He worked for 4 1/2 years at the U. S. Wilmington Senior

(Continued on page 6)

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

சுலர் 150

16 - 02 - 1990

[இதழ்

7

சிந்தனை 49.

ஏசாயா 9:7-21

அரசியல்த் தாக்கங்களினிடையே அகப்பட்ட இஸ்ரவேலும் யூதாவும் தங்களைத் தாங்களே விடுவிக்கும் தகுதி தங்களுக்கே உண்டு என்று இறுமாந்து நின்றார்களே யொளிய உபாகமம் 28:5 கூறும் மறையுண்மையைச் சிறிதும் நினைவுபடுத்திப் பார்க்கவே இல்லை. இந்நிலைப்பாட்டை இறைவாக்குரைப்போர் இடித்துரைத்தனர். எச்சரிப்பின் எதிரொலியை எழுப்பி விட்டனர். ஏரேமியா 5:3-6, ஓசியா 7:10-15, ஆமோஸ் 4:6-11 இத்தொடருடன் ஏசாயா 9:7-21 வசனங்களும் இணைந்து நிற்கின்றது.

ஏசாயா 9:17 வாலிபரில் இறைவன் பிரியமாய் இருப்பதில்லை என்று எச்சரிக்கின்றது. வாலிபன் பலவான் கையின் அம்புக்குச் சமன் என்று சங்கீதம் 127:5 தொனி செய்கின்றது. பலம் பொருந்திய இவர்களை ஏசாயா சாடக்காரணம் என்ன?

இக்கால வாலிபர் போன்று அக்கால வாலிபரும் தம்மிடம் இருந்த முறுக்கேறிய வாலிபத்தின் சீரார்

ஆ. வே. இயேசுதாசன்.

வலுவுக்கு அழுத்தம் தந்தார்களே யொளிய இறைபெலத்திற்கு அதாவது ஆன்ம பெலத்திற்கு அழுத்தம் தந்தவர்களாகக் காணப்படவில்லை.

நீதி மொழி 4 ஆம் அதிகாரம் கூறும் நிதர்சனமான உண்மையை இறைவாக்குணன் ஏசாயா அன்று வாலிபரிடம் தேடிப்பார்த்தார் ஏமாற்றமே அடைந்தார். வாலிபர் நேர் வழிக்கு வரவேண்டுமென்ற உணர்வுக்கம் அழிவுபற்றிக் கூறி எச்சரித்தது.

திக்கற்ற பிள்ளைகளுக்கும் விதவைகளுக்கும் இரங்கவேண்டும் என்ற விதிமுறை உபா 10:18 இல் தரப்படுகின்றது. அப்படியானால் இவ்விதியை ஏசாயா ஏன் வெறுத்து ஒதுக்கினார்?

திக்கற்றவர்களும் விதவைகளும் இருப்பவர்களைச் சார்ந்தும் அவர்களை நம்பியும் வாழப்பழகிக் கொண்டார்களேயொளிய, செங்கடலின் நடுவே பாதையையுண்டு பண்ணியவரையோ வனாந்திரப் பாதையில் நீரும் ஆகாரமும் தந்து நிழலாய் இருந்தவரையோ நினைத்துப் பாடப்பவராய்க் காணப்படவில்லை.

திக்கற்றவர்கள் அனாதைகள் என்று சொல்லுவதில் பெருமைபட்டுக் கொள்ளுகின்ற அல்லது இரக்க சிந்தையை இருப்பவர்க்கு ஏற்படுத்தி இருப்பதிலும் பிரரிடம் கையேந்துவதிலும் ஈடுபடுகின்ற இக்கால மக்களுக்கு ஒத்தவர்களாகவும் அக்கால மக்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம். இச்செயற்பாடு ஏசாயாவின் வெறுப்புக்குக் காரணமாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

இன்று நடப்பவை, அகதிகள்

அனாதைகள் என்று கூறிக் கொண்டு பொருளீட்டும் மக்கள் பொய்யான ஆவணங்களுடன் எத்தனை படிக்களை ஏறி இறங்குகின்றார்கள்.

இவர்களெல்லாம் வசதி படைத்தவர்கள். வாழும் வசதியை எட்டிப் பிடித்தவர்கள். இவர்களைப்பாத்து சகபதிர்கள் கோப்படுகின்றார்கள். மேல்க்கூறப்பட்ட மனிதரும் பல் தூக்கு மேடைக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்படவேண்டியவர்கள் என்று முனுமுனுத்துக் கொள்கின்றார்கள்.

மக்கள் கூறும் வசை மொழிகளெல்லாம் இறைவனின் தண்டனையின் எதிரொலிகளென்ற நின்று பொய்பேசிப் பொருளீட்டுவதை மறந்தால் இறைவனுடைய எரிச்சலும் மறையும், கைநீட்டுவதைப் பார்க்கிலும் கடின உழைப்பும் இறைபெலமும் இருந்தால் திக்கற்றவர்களினதும், விதவைகளினதும் வாழ்வு இறையின்பத்தால் நிறையும் திக்கற்றவர்களுக்கும்; விதவைகளுக்கும்; இறைவன் தந்த சொத்து விடாமுயற்சி என்பதை உள்ளத்தால் உணர்ந்தால் ஏசாயாவின் எச்சரிப்பின் எதிரொலி அன்பின் தொனியாக மாறும்.

வாலிபரும் மிதமிஞ்சிய தன்மை பிக்கையை விட்டுவிட்டு இறைநம்பிக்கைக்குத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தால் இவர்களுடைய வாழ்வு பல வான்கையின் அம்புக்கு ஒத்ததாகும். இதையே இறைவாக்குணன் ஏசாயா எதிர்பார்த்தார் இன்றும் இறை அன்புள்ள உள்ளங்கள் எதிர்பார்க்கின்றன.

செய்திகள்.

நவாலி ஓய்வு நாள் பாடசாலை மங்கல விழா.

மேற்படி விழா நவாலி ஓய்வு நாள் பாடசாலை அதிபர் திரு. டபிள்யூ.என்.தேவகடாட்சம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. சபைக்குரு அருள்திரு.வி.என்.தர்ம குலசிங்கம் செபம் செய்து விழாவை ஆரம்பித்துவைத்தார். இவ்விழாவுக்கு பிரதமவிருந்தினராக யாழ். அத்தியட்சாதின சங்கீத சபைத் தலைவியும் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி அதிபருமான செல்வி C. V. செல்லையா அம்மையாரும் விசேடவிருந்தினராக லயன்.எஸ்.பத்மநாதனும் D.D.G அவர்பாரியாரும் கலந்து கொண்டனர்.

விழா ஆரம்பத்தில் 125-ம் ஆண்டு நிறைவை ஞாபகமுட்டும் வண்ணம் ஒரு மாமரக்கன்று பிரதமவிருந்தினரால் குருமனையின் முன் நாட்டப்பட்டது. மாணவரால் சிறந்த பல நிகழ்ச்சிகள் காண்பிக்கப்பட்டன. முன்னாள் ஓய்வு நாள் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கும் தற்போதய ஆசிரியர்களுக்கும் அதிபரால் விசேடபரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. மாணவருக்கு, வரவு, பரிட்சை, மனவசனம் போன்றவற்றிற்கும் பரிசுகள்

நவஜீவனத்தின் முப்பதாம் ஆண்டு நிறைவு

நவஜீவனம், அமரர் அருட்திரு. A. C. தம்பிராஜா அவர்களாலும் காலஞ்சென்ற அருட் சகோதரி பேக்கர் அம்மையார் அவர்களாலும் சமூகப்பணி செய்ய வேண்டுமென உந்தப்பட்டு, 1959-ம் ஆண்டு தொடக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் தொடங்கி இப்போது 30 ஆண்டுகள் நிறைவுறுகிறது.

புனர்வாழ்வுப் பூங்கா:- சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், அநாதரவாக்கப்பட்டவர்கள், அநாதைகளைக்கப்பட்டவர்கள், அகதிகளைக்கப்பட்டவர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர், உளவளர்ச்சி குன்றியோர், மனநிலை பாதிப்புற்றோர் என-நாட்டிற்கும் சமுதாயத்திற்கும் பயனற்றோர் எனப் புறக்கணிக்கப்படும் இவர்கள், குழந்தைகள் முதல் முதியவர் வரை பல்வேறு வயது நிலைகளில் உள்ள இவர்களை, வாரி அரவணைத்து, ஆறுதல்படுத்தி, உணவு, உடை, உறையுள் போன்ற அடிப்படை வசதிகளோடு கல்வி வாய்ப்பு, தொழிற்கல்வி, தொழில் வாய்ப்பு என்பனவும் கொடுத்து அவரவர்கள் இயல்புக் கேற்ப சமுதாயத்திற்கும், நாட்டிற்கும் திருச்சபைக்கும் பயனுள்ளவர்களாக-நல்ல பிரசைகளாக-மற்றவர்களுக்குப் பாரமில்லாமல் சுயாதீன வாழ்வு வாழும் சுதந்திர குடிமக்களாக உருவாக்கிப்பதிய வாழ்வு அளித்திடும் புனர்வாழ்வுப் பூங்கா வாக நவஜீவனம் திகழ்கிறது.

சிறு தொழில்:- ஆரம்பத்தில் சிறு குடும்பமாக இருந்த நவஜீவனத்தில், அங்கத்தவர்கள் தொகை அதிகரிக்க அதிகரிக்க, தேவைகளும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதன் காரணமாக விடுதிகள், கிணறுகள் ஆகியவற்றுடன் தேவாலயமும் பெரிதாக அமைக்கப்பட வேண்டி ஏற்பட்டது. அத்துடன் தொழில் வாய்ப்புகளும் அதிகரிக்கப்பட்டன விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு, தச்சுத் தொழில், கொல்லவேலை, கடைச்சல் வேலை, இரும்பு இணைப்பு, மின்னணைப்பு, மட்பாண்டம், தும்பு வேலை, பாண் உற்பத்தி, அரிசி ஆலை எனப் பல்வேறு தொழிற்பிரிவுகள் தோன்றின. கானான் ஊர், உழவன் ஊர் என விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

"கானான்" இப்பொழுது நவஜீவனத்தின் ஒரு கிளையாக விளங்குகிறது. இதற்கு அப்பால் இருக்கும் ஓர் காணியில் 1977 கலவரங்களின் பின் உருவாக்கப்பட்ட உழவன் ஊர்-பின்னர்-1983-ல் நடைபெற்ற கலவரங்களினால் மேலும் விலை தரிக்கப்பட்டு 20 குடும்பங்களைக் குடியமர்த்தியுள்ளது. பிள்ளைகளின் வசதிக்காக ஒரு பாலர் பாடசாலை, உழவன் ஊரிலும் இன்னுமொரு பாடசாலை தருமபுரத்திலும் நிறுவப்பட்டன. இந்தத் தேவைகளை ஒட்டி, பொதுப்பாவிப் பிற்காக ஒரு கிணறும் வெட்டப்பட்டுள்ளது.

வழங்கப்பட்டன. விசேட விருந்தினர் லயன்.எஸ்.பத்மநாதன் தம்பதிகளால் வழங்கப்பட்ட விசேட சலன்தீ வெற்றிக்கிணைம் செல்வன் இயேசுரத்தினம் டி.என்.ஸ் குணாளன் என்பவருக்கு திருச்சபைக்கு ரூபா 10, 525/- சேகரித்துக் கொடுத்தமைக்கு அவரால் வழங்கப்பட்டது. இரண்டாவது விசேட பரிசை செல்வன் தர்மசீலன் நியூட்டன் ரூபா 6075/- சேகரித்துக் கொடுத்துப் பெற்றுக் கொண்டார்.

நவஜீவனத்தின் அன்றாடப் பணிகள்: அதிகாலையில் ஆலயத்தில் அனைவரும் கூடி வழிபடுவதுடன் ஆரம்பித்து, மாலையில் கூடி வழிபடுவதுடன் நிறைவு பெறுகிறது. ஞாயிறு காலையில், காலை ஆராதனையின் பின், ஓய்வு நாட்பாடசாலை கிரமமாக நடைபெறுகின்றது. பாடகர் குழுவுக்கு இசைவகுப்புகளும் இடம் பெறுகின்றன. கடவுள் தெரிந்தெடுத்த ஊழியக் காரர்களை, பல்வேறு திருச்சபைகளில் அருட்பணியாளர்களாகப் பணிபுரிய, நவஜீவனம் அர்ப்பணித்துள்ளது. ஆன்மீக வாழ்வில் உறுதியடைந்து, உள்ளத்தில் மனமாற்றம் அடைந்து, திருச்சபையில் சேர வாஞ்சையுடையவர்கள் திருமுழுகும், திடப்படுத்தலும் பெறுகின்றனர்.

இங்கு பயிலும் மாணவர்கள் சகல வசதிகளும் கொண்ட விடுதியில் பயிற்றப்பட்ட விடுதிக்காப்பாளரினால் பராமரிக்கப்படுகின்றனர். கானானிலும் இவ்வாறு வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டு அருகாமையில் உள்ள பாடசாலையில் கல்வி பயின்று வருகின்றார்கள். ஆரம்ப காலத்தில், கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரண வகுப்பு வரை மாணவர்கள் படித்து வந்தனர். தற்போது க. பொ. த. உயர்தரம் படிக்கும் மாணவர்களைக் கொண்டதாகக் கல்வித்தரம் உயர்ந்துள்ளது.

உயர் கல்விக்குத் தோற்றத் தவறிய மாணவர்கள் தொழிற்கல்விகற்கும் வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள். இவர்களுக்கு, இயந்திரம் பழுது பார்த்தல், இயக்குதல், இரும்பிணைப்பு, மின்னணைப்பு, கடைச்சல், கால்நடை வளர்ப்பு, மட்பாண்டம், தும்புத்தொழில், இரும்புப்பட்டறை, தச்சவேலை, பாண் உற்பத்தி போன்ற பலதுறைகளில் பயிற்றப்பட்ட பயிற்சியாளர்களால், ஆசிரியர்களால் தொழில் பயிற்றுவித்து பரிட்சைகள் வைக்கப்பட்டு தராதரப்பத்திரம் வழங்கப்படுகிறது. இம்மாணவர்கள் பயிற்சி முடிவில் எங்கும் சென்று வேலை பெற்று வாழக் கூடியதாக அமைகிறது. இப்பயிற்சிகளினொச்சிப் பகுதியில் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது.

தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு உறைவிடமும், வேலை வாய்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களின் குழந்தைகளை வேலை நேரத்தில் பராமரிக்க "மழலைகள் காப்பகம்" ஒன்று நவஜீவனத்தில் இயங்கி வருகிறது. அயலில் உள்ள தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளும் வந்து பகல் நேரம் முழுவதும் தங்கிப் படித்து, போஷாக்கு உணவு அருந்தி மாலையில் பெற்றோருடன் வீடு செல்வர். நவஜீவனம், அகதிகளை ஆதரித்துத் தஞ்சமளிக்க ஒரு பொழுதும் தவறியதில்லை. கானான், உழவன் ஊர் மக்களுக்கு வீடு, வயல், நிலம், ஆரம்பகாலச் செலவிற்கு உணவு, தானியம், பணம், தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முதலீடு என்பன கொடுக்கப்பட்டு புனர்வாழ்வும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

முதியவர்கள் தமது இறுதி நாட்களை அமைதியாகவும், பயனுள்ள வகையிலும் கழிக்கத்தக்கதாக ஆயத்த ஆலயம் எனப்படும் அந்நிய காலச்சோலை அமைந்துள்ளது.

பிள்ளைகள், விளையாட்டுத்துறைகளில் வளர்ச்சியடையுட்படி வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஞாயிறு தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் பல்வேறு விளையாட்டுச் சாதனங்கள் கொடுத்து விளையாட ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள்.

கலைப்படைப்புகளை அரங்க (மிசுதி 4ம் பக்கத்தில்)

நவாலி ஓய்வு நாட்பாடசாலையின் 125 ஆம் ஆண்டு

நிறைவுவிழா

(நவாலி ஓய்வு நாட்பாடசாலைப் பிரதமவிருந்தினர் செல்வி C. V. செல்லையா அவர்கள்) விழாவில் கலந்து கொள்வதில் நாள் அதிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நவாலி, ஆணைக்கோட்டை திருச்சபைக்கும் எனது குடும்பத்தினருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இது எனது தாய்ப்பன், பேரன் பேர்த்தியின் தாய்ச்சபையாகும். நானும் ஆணைக்கோட்டைத் தேவாலயத்திலேயே ஞானஸ்ரானம் பெற்றேன். இன்று உங்களுடைய இவ்விழாவில் கலந்து கொள்ளத்தக்க சலுகியத்துக்காக இறைவனுக்கு நன்றி

இன்று குழந்தைகள், சிறுவர்கள் மழலை மொழி பேசி குறு குறு நடை நடந்து ஆடிப்பாடி எம் எல்லோரையும் பரவசத்தில் ஆழ்த்தி விட்டனர். மாணிடம் என்ற மலராக மணம் வீசப்போகின்ற இந்த அரும்புகளிற்கு திருமறை அறிவு புகட்டி, தேவ பக்தியை வளர்த்து மேலும் கலையுணர்வினை ஊட்டி இவ்வளவு அழகாகவும் ஒழுங்காகவும் இந்நிகழ்ச்சிகளைத் தயார் செய்த அதிபர் திரு. உ.ந. தேவகடாட்சம் அவர்களையும் ஓய்வு நாள் பாடசாலை ஆசிரியர்களையும் மெச்சாமல் இருக்கத்தான் முடியுமா?

நவாலி ஓய்வு நாட்பாடசாலை ஒரு தனித்துவமானது. இப்பாடசாலை அதிவிசேட முறையில் இயங்கி நடாத்தப்பட்டு வருவதை நாம் நன்கு அறிவோம். இதன் காரணத்தை நான் சொல்லாமலே நீங்கள் யாவரும் அறிவிர்கள். அதிபர் திரு. தேவகடாட்சம் அவர்கள் ஒரு வேலையைப் பொறுப்பெடுத்தால் அது முழு நிறைவுக்குச் சிறிதேனும் குறையாது அவருடைய தலைமைத்துவத்துடன் பொறுப்புணர்ச்சியுடைய ஆசிரியர்கள் இந்த இருப்பது நவாலித் திருச்சபையின் அதிஷ்டமே. ஓய்வு நாட்பாடசாலையே நவாலித் திருச்சபையின் பொக்கிஷம் எனப் பலர் கூறியதுண்டு.

உங்கள் ஓய்வு நாட்பள்ளியின் வரலாற்றைப் பார்த்துப்படித்து அறிந்த போது வியப்பும் மகிழ்வும் பேரார்வமும் கொண்டேன். அதற்காக உங்களை வாழ்த்துகிறேன். உங்கள் அதிபரை, ஆசிரியர்களைப் பாராட்டுகிறேன். எவ்வளவு ஒழுங்காக வேலை நடந்து கொண்டு வருகின்றன. இலங்கையில் எந்த ஓய்வு நாட்பள்ளிக்கும் இப்படி ஒரு வரலாறு இருக்குமா என்பதே என் மனதில் எழுந்த ஒரு கேள்வியுமாயிருக்கிறது. இந்த வரலாற்றை உருவாக்கின அதிபரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

இயற்கை செயற்கை வளங்களை விட ஒரு நாட்டிற்கு மனித வளங்கள் மேலானவை இவ்வளவும் பாட்டிற்கு சிறு பிராயத்திலேயே வித்திட வேண்டும்:- Developing human resources is a very important task and this demands much attention to children in their most impressive formative years.

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து”, என்ற முது மொழிக் கிணங்க சிறுவயதிலேயே திருமறை அறிவூட்டி தேவபக்தியை வளர்ப்பது மேலானது. இப்பணி மிகவும் சிறப்புடையது. நாளை சமுதாயத்

தினர் நற்பண்புடையவராக, நல்லறிவுடையவராக, தேவபயம் தேவபக்தியுடையவராக, நல்லாற்றலுடையோராகத் திகழ சிறு பிராயத்திலேயே அத்திவாரம் இடவேண்டும்.

இந்த உலகத்தில் எந்த நிலைமையிலும் எந்தக் காலத்திலும் வாழ்வதற்கு வேத வசனங்களைவிட உயிருள்ள உதவி செய்யக் கூடிய நண்பன் வேறு யாருமில்லையென நான் துணிந்து சொல்லுவேன்.

“உலகின் முன்னணையில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் பலர் இதை எடுத்துக் கூறிபுள்ளார்கள். வருங்காலத்தில் ஒரு ஐக்கியம், சமாதானம் நிறைந்த ஒரு இலங்கை நாட்டைக் கட்டி எழுப்ப பிள்ளைகள் வேத வசனங்களைக் கற்றுக் கொள்ள, கிறிஸ்தவ பண்பில் வளர தலைமைத்துவ ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்ள உங்கள் பிள்ளைகளை ஊக்குவித்து ஒழுங்காக ஓய்வு நாட்பாடசாலைக்கு அனுப்பத்தவறாதீர்கள். இப்பொழுது அனேக ஓய்வு நாட்பாடசாலை வரவு குறைவு ஏன்? முதலாவது கடவுளுடைய ஆட்சியை நாடுங்கள்.

ஓய்வு நாட்பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்கு மட்டுமின்றி வளர்ந்தவர்களுக்கும் திருமறை அறிவை வளர்க்கும் சகோதரத்தை வளர்க்க ஏதுவாயிருக்கும் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். வளர்ந்தோர் ஓ.நா. பாடசாலையும் வைத்தால் நலமாகும். இவ்வாலோசனைகளைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

நவஜீவனம்

(3 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தேற்றி மகிழ், கலை அரங்கம் ஒன்றும் நவஜீவனத்தில் உண்டு

புனித சிற்பசாரி ஆலத்தில், ஞாயிறு தோறும் இடம் பெறும் காவை ஆராதனைகளை, கிளி நொச்சிரிலுள்ள பல்வேறு திருச்சபைகளைச் சேர்ந்த குருமார் தவணை முறையில் வந்து நடத்தி உதவுகின்றனர் இது உண்மையான சபை ஐக்கியத்திற்கு ஒரு முன் உதாரணமாக அமைந்து இதைவிட, திருமதி A.C. தம்பிராஜா அவர்கள் தமது முதிர் வயதிலும் ஆலயப்பரிபாலன விடயத்தில் தளராது தனது பணிகளை ஆற்றி வருகிறார்.

வாழ்வின் திசையறியாது, இனம்-நிறம்-மதம்-வர்க்கம் என மனுக்குலம் பிளவுபட்டு, முட்டிமோதி அமைதியற்று, வாழ வகை தெரியாது இருள் குழந்திருக்கும் இக்காலகட்டத்தில், நவஜீவனம், புனர்வாழ்வுப் பூங்காவாகச் செயற்பட்டு வர இறைவன் அருள் புரிவாராக. —இரஞ்சிதம் யோசுவார்.

அமைதிப்பணி

(5 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வரும் சகோதரிகளாவர். இவர்களில் அதிசயராணி நிறைமாதக் கப்பிணியாக இருந்தார்.

தேர்தல் நடந்த நாளில் இந்திய ராணுவத்தினர் உடுப்பிட்டி ராணுவ முகாமில் இருந்து யாழ்ப்பாண வீதி வழியாக வீடு வீடாகச் சென்று விடுதலைப்புலிகளைத் தேடுவதாகக் கூறி அட்டேழியம் புரிந்தனர்.

சிலையை வணங்காதே!

பல்லவி:

சிலையை வணங்காதே
சிரம் தாழ்த்தி கரம் குவித்து - கல்சிலையை

அனுபல்லவி:

கலை என மதித்தாலும் - கடவுளென மதித்து
விலையுள்ள வாழ்வை வீணாக்கி
நிலை கெட்ட மனிதனைப்போல் - சிலை

சரணங்கள்:

காணுகின்ற கடவுள் கற்சிலையாவரோ
கற்சிலையாவது கடவுளெனத்தகுமோ
மானிடரோடு பேசும் மாண்புள்ள தெய்வம்
காணுகின்ற கல் மரமதாய் ஆகுமோ - சிலை

பேசிடும் ஆற்றல் அவைக்கில்லை - பெரும்
பேரகும் ஆறியல் அவைக்கில்லை
நாசியிலே சுவாசம் அவைக்கில்லை
நலமருளும் திறனும் அவைக்கில்லை - சிலை

வானிலும் பூமியிலும் வாழ்ந்திடும் இடமெங்கும்
ஆழியோ அலைகடலோ ஆறுகுளமதுவோ
ஜீவனுள்ள கடவுள் போலொரு உருவம்
செய்து தொழுவது தெய்வநிந்தனையாம் - சிலை

அதிசயராணியின் வீட்டுக்குள் புகுந்த இந்திய ராணுவத்தினர், அதிசயராணியின் சகோதரர்களான போதகர் தர்மகுலசிங்கம், பாலசிங்கம், கனகசிங்கம் ஆகிய மூவரையும் பூட்டஸ்காலால் மிதித்தும், துப்பாக்கிக் கட்டையால் அடித்தும் “உங்களில் யார் விடுதலைப்புலி” என்று கேட்டு சித்திரவதை செய்துள்ளனர்.

தென்னிந்திய திருச்சபையின் போதகரான தர்மகுலசிங்கம், ‘அடிக்காதீர்கள். இவர்கள் என் சகோதரர்கள். இவர் மின்சார சபையில் கடமையாற்றுகின்றார்’ என்று கூறித் தடுத்த இந்திய ராணுவம் முன்னரே வழங்கிய அடையாள அட்டையையும் காண்பித்து மன்றாடி இருக்கிறார்.

ஆனால் இந்திய ராணுவத்தினர் ‘கோலி மாரோ... சூட் தெம்’ என்று சுத்திக் கொண்டே சுடத் தொடங்கியுள்ளனர்.

முதலாவது குறு குறி தவறிகதவின் நிலையில் பட்டு நிலை முறிந்து பாலசிங்கத்தின் தலையில் விழுந்தது அவர் மயங்கி விழுந்து விட்டார். அடுத்த குடு 3 வயது மகனை இருப்பில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்த நிறைமாதக் கர்ப்பினியான அதிசயராணியின் வயிற்றைத் துளைத்துக்கொண்டு பாய்ந்தது. இருப்பில் வைத்திருந்த குழந்தை ஜஸ்டின் ஜபர்தசனின் காலிலும் குண்டுதுளைக்க அதிசயராணி அங்கேயே வீழ்ந்து உயிர் நீத்தார்.

அடுத்த குடு 2 குழந்தைகளின் தாயான ஜெயராணி விஜயதர்சனின் நெஞ்சில் பட்டு அவரும் அதே இடத்தில் இறந்து விட்டார். (காலில் குடுபட்ட பால் மணம் மாறாத பாலகன் மட்டும் பின்னர் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டான்.)

2 பெண்களையும் சுட்டுக் கொன்ற பின் இந்திய ராணுவத்தினர், போதகர் தர்மகுலசிங்கத்தை ராணுவமுாமுக்கு அழைத்துப் போய் ‘அமைதிப்படைக்கும் எல்பிடிசுக்கும் இடையே நடந்த மோதலில் 2 பெண்கள் புலிகளின் தாக்குதலால் இறந்தார்கள்’ என்று எழுதிய அறிக்கையில் கையொப்பமிடுமாறு கூறி மரணச்சடங்குக்கு உதவித் தொகையாக ரூ. 4, 000

பெற்றுக் கொள்ள மாறும் வற்புறுத்தி இருக்கின்றனர்.

ஆனால் போதகர் தர்மகுலசிங்கம் அந்த அக்கிரமச் செயலுக்குத் தலைவணங்க மறுத்து வெளியேறி விட்டார். அதிசயராணியின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொள்ள முடியாத அவர் கணவர் குவைத்திலும், ஜெயராணியின் கணவர் ஜெர்மனியிலும் மிகுந்த வேதனையுடன் இருந்தார்.

—ஒரு வாசகர், குவைத்.

உங்களுக்கு தெரியுமா?

ஜப்பான் தேசம்; கோக்கைடோ (Kokkaido) கொன்சு (Honshu) சிக்கொக்கு (Shikoku) குயசு Kuwushu) என்னும் நான்கு பிரதான தீவுகளை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும்.

ஒரு செம்படவனின் வலையில் மீன் சிக்குவது போல, ஈசனும் ஆன்மாவின் பக்தி வல்லியில் அகப்படுவான். —ஞான ரத்நாவளி.

உருவம் சிறியது என்று எண்ணாதே, ஊசி உருக்கினால் உருவாக்கப்பட்டது. —எசுப்து.

சுவரில் அடித்த ஆணியைப் பிடுங்க முடியும். இருதயத்தில் ஆணி அடித்தது போன்ற கடுஞ்சொல்லை நீக்கவே முடியாது.

திருமணம் ஒரு புறாக் கூடு உள்ளே இருப்பவர் வெளியேயும், வெளியே இருப்பவர் உள்ளேயும் போக ஆசைப்படுகிறார்கள். —செல் செய்னா.

உன்னைப் புண்படுத்துவது எது என்று உனக்குத் தெரிந்தால் மற்றவர்களை, புண்படுத்துவது எது என்றும் உனக்குத் தெரியும். —ஆபிரிக்கர்.

பளிங்கில் செதுக்கினோமானால் அது அழிந்து விடும். பித்தளையில் பொறித்தால் காலம் அதனை அழித்துவிடும், கோயில்களை எழுப்பினால் அது இடிந்து தூளாகும். மனங்களில் நீதியும், நேர்மையும் ஏற்றினால் அவற்றைக் காலம் அழிக்க முடியாது. மேலும் அது பொலிவு பெறும்.

--லானியல் ரூஸ்டர்.

தாரகை ஒளி:

பொய்ச்சாட்சிக் காரன் கெட்டே போவான்;

கேட்டதைச் சொல்வோன் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவான்.

— கீடுமொழிகள்- 21: 28 —

எங்கள் கருத்து

பிறர்க்கென வாழும் பெருந்தகைமை!

இந்த உலகைக் கவனிக்கும்போது, இது எவரால் வாழ்கிறதென்ற வினா நம்முள்ளத்தில் எழுகிறது. இவ் வினாவிற்கு நாம் அளிக்கும் விடை, வாழவைப்பவர்கள் உலகில் வாழ்வதால் இந்த உலகம் வாழ்கிறது என்பதே.

வாழவைப்பவர் எவர்? நன்கு சிந்தித்துப் பாருங்கள், அப்பொழுது அதற்குரிய விடையைக் கண்டு கொள்ளலாம். நாம் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு வேண்டும். அவ்வுணவை நமக்குத் தர எத்தனையோ பேர் உழைக்கின்றனர். இவர்களில் முக்கியமானவர்கள் உழவர். நமது வாழ்க்கைக்கு, இறைவனுக்கு அடுத்தாப்போல், உழவரே முக்கிய காரணர் எனலாம். உழவர் தமது பணிகளைத் தாமாக்கச் செய்யமுடியாது. அவர் பணிக்கு மறைமுகமாக உதவுகிறவர்கள்—தச்சர், கொல்லர் முதலிய தொழிலாளர்கள். இவர்களின் துணையின்றி உழவன் தானாகத் தன் தொழிலைச் செய்து நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே, உழைப்பாளர்களால்தான் உலகம் வாழ்கிறது என்று பெரியோர் கூறுவர்.

ஒருவர் உழைக்கிறார், அவர் உழைப்பின் பயன் அவரோடு நின்றுவிட்டால், அல்லது அவரின் குடும்ப அளவில் நின்றுவிட்டால், அவ்வுழைப்பாளரால் பிறர்க்குக் கிடைக்கும் பலன் என்ன? தமக்கென்று அரும்பாடுபடுபவரால் பிறர்க்கு ஆவது என்ன? பசி நோக்காது கண்டுஞ்சாது பாடுபடுவதால், அவர் வீடு நிரம்பலாம்! ஆனால், பிரரின் வாட்டம் நீங்குமா? ஆகவே, உழைப்பவர் நோக்கம் விரிவு பெற வேண்டும். பரந்த நோக்கமுடையவராய் இருக்க வேண்டும்.

பிறருக்காக உழைக்கிறோம் என்னும் பெருநிலை உண்டாக வேண்டும். அத்தகைய உள்ளம் உடையவர்களால்தான் உலகம் வாழ்கிறது வாழவும் போகிறது. சிந்தியுங்கள்: பிறர் வாழவேண்டும் என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடையோர் தான் இன்று நமது நாட்டிற்குத் தேவை— அச்சப்பொறி கண்ட 'கட்டன் பார்க்கு' அதனைத் தமக்காகவா கண்டுபிடித்தார்? மின்சாரத்தைக் கண்டவரும், நீராவி யின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்த ஆராய்ந்தவரும், தொடர்வண்டி முதலியவற்றைக் கண்டு பிடித்தவர்களும், வானூர்தியைக் கண்டுபிடித்தோரும், அவற்றைத் தமக்காகவா கண்டுபிடித்தனர்? இவற்றைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் எத்துணைப் பாடுபட்டனர்; பாடுபடும்போதே எத்தனையோ பேர் உயிர்துறந்தார்கள். இந்த உலகம் வாழ்வதற்காகத் தமது உயிரையே அர்ப்பணித்து உழைத்தார்கள் அல்லவா? அதனால்தான் இன்று உலகம் வாழ்கிறது, பிறருக்கென வாழும் பெருந்தன்மையுடையவர்களால்தான் இந்த உலகம் வாழ்கிறது.

இந்த உயரிய கருத்தை நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே, பாண்டிய அரசராக இருந்த இளம் பெருவழுதி என்பவர் தெளிவாக உரைத்துள்ளார். இவர் இளமையிலே பேரறிவு படைத்தவர். அவர் கூறுகிறார்: "உண்டால் அம்ம! இவ்வுலகம் தமக்கென முயலா நோன்தாள், பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை தானே". அதாவது, 'தமக்கென முயற்சி செய்யாமல் பிறருக்கென முயற்சி செய்பவர் இருப்பதால்தான் இவ்வுலகம் நிலைபெறுகிறது' என்பதே. இதனால் நமக்கு அளிக்கப்படும் செய்தி— "முடங்கிக் கிடவாதே!" — "முயற்சியாளனாக இரு!" — "தனக்காக வாழாதே!" — "பிறர்க்காக வாழ்க!" என்பதே.

தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரியின் முன்னாற் பேராசிரியர் அருள்திரு தொமஸ் தங்கராசா, மேற்குறித்த கருத்தை ஒரு பாடலாகப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலைப் படித்துச் சிந்தியுங்கள்.

"பிறர் வாழ வேண்டுமெனில்

நான் சாக வேண்டும்,

நான் சாக வேண்டுமெனில்

சுமதி ஆடினாள்

(2,9-02-90 இதழின் தொடர்ச்சி)

ஈழத்தில்

அமைதிப்பணி...

இன்று அவர் உன்னை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்வார் அவர் தம்மிடத்தில் வருகிற ஒருவரையும் புறம்பே தள்ளமாட்டார். அவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிப்பதோடு அவைகளை மறந்து விடுவார். ஆனால் இனி அவ்விதம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும்" எனக் கூறினார்.

"சரி போதகர் ஐயா! அப்பா அம்மாவிடம் நான் சொன்னால் சரி என்று அவர்கள் சொல்லி விடுவார்கள்" என்று தைரியத்தோடு கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு கூறினாள் சுமதி. சபை ஊழியனின் டெய்லிங் பீஸ் வெற்றி நடையில் புறப்பட்டாள். பாவம் "இளம் கன்று பயம் அறியாது."

"எளி நான் உத்த நாட்டியம் ஆடவும் மாட்டேன், அரங்கேற்றம் செய்யவும் மாட்டேன்" என்று பெற்றோரிடம் சுமதி கூறினாள். "ஏன்? எதற்கு?" என்று குதித்துக் குமுறினார் தந்தை அரசரடனம். "பைபிள் என்ன டான்ஸ் ஆட வேண்டாம்" என்று சொல்லுகிறதா? நீ தான் ஏதோ பெரிய பைபிளைப் படித்துக் கரைகண்டு விட்டியோ, எத்தனை கிறிஸ்தவப் பிள்ளைகள் அரங்கேற்றம் செய்திருக்கினம் தெரியுமா? வைதேகி தேவகி ஆகியோருடைய நாட்டிய நிகழ்ச்சி கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அதுவும் பிள்ளையார் கோவில் கட்டிட நிதிக்காக மூன்று நாட்கள் நடைபெறுகிறது தானே. இவர்களும் கிறிஸ்தவர்கள். நீ தான் ஏதோ புதிதாகப் பைபிளைப் படிக்கிற மாதிரிக் கதைக்கிறாய் நான் சொல்லுகிற படிதான் நீ செய்ய வேண்டும் என்று உரத்த குரலில் கர்ச்சித்தார்.

சுமதிக்கு இவ்வார்த்தைகள் செவிடள் காதில் ஊதிய சங்கு போல் ஆயிற்று. "அப்படியானால் நீ நடனம் ஆடவேண்டாம். இந்த அரங்கேற்றத்தை மட்டும் செய்தால் போதும் கண்ணை என்று தந்திர வல்லவிரித்தார், அவளின் மனநிலை புரியாத தந்தை எதற்கும் அசைந்து கொடுக்காத சுமதி "முடியாது என்றால் நடனம் ஆடமுடியாது. என்னை விட்டு விடுங்கள்" என்று அழுதாள். சுமதியின் விட்டில் தந்தையை எதிர்க்க எவருக்கும் துணிவு இல்லை. அதனால் சுவரின்மீது தொங்கிய ஹவரம் பிரம்பு அவர் கையில் சுழன்று ஆடியது. "நான் போட்ட பணம் வீணாகவா! ஜட்ஜ் இடம் சொன்ன வார்த்தை என்ன ஆவது" என்று தன் கௌரவத்தைப் பார்த்தார் அரசரத்தினம்.

"சுமதி கடைசியாகச் சொல்லி விட்டேன். என்னுடைய குணம் உனக்குத் தெரியும் தானே? நீ ஆடா விட்டால் உதைதான் கிடைக்கும்" என்று கத்தினார் எதற்கும் அசைந்து கொடுக்கவில்லை சுமதி. அசையாது நின்ற சுமதியின் முதுகில் பிரம்பு தடயத்தை உண்டு பண்ணியது. ஆத்

தமிழ் ஈழத்தில் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை மீட்டுக்கொடுத்து, தமிழர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பணியைத்தான் இந்திய ராணுவம் செய்து வருவதாக இந்திய அரசின் பிரசார சாதனங்களான தொலைக்காட்சியும், உலக மக்களை நம்ப வைக்க முயற்சிக்கின்றன.

ஆனால் ஈழத்தில் வாழும் மக்கள் வெளிநாடுகளில் உள்ள தங்கள் உறவினர்களுக்கு எழுதும் கடிதங்களில் இந்தியப் படையின் அடக்கு முறை கொடுமைகளைப் பற்றிய கண்ணீர் மல்க வைக்கும் நிகழ்ச்சிகளை எழுதுகின்றனர். என் நண்பரின் குடும்பத்தில் நடந்த சோகம் இது:

குவைத்தில் கடமையாற்றும் தவராஜா, ஜெர்மனியில் பணிபுரியும் அவரது சகோதரர் விஜயதர்சன் ஆகியோரின் மனைவி மார் 15-2-89-ல் இந்திய ராணுவம் தேர்தலை நடத்திய நாளில் வல் வெட்டித்துறை, உடுப்பிட்டியில் தங்கள் வீட்டு வாசல்களில் வைத்தே இந்திய ராணுவத்தினரால் கொடூரமாக சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

தவராஜா, விஜயதர்சன் ஆகியோரை மணர்ந்த அதிசய ராணி (32), ஜெயராணி (38), இரு (மிகுதி 4ம் பக்கத்தில்)

திரக்காரனுக்கு புத்தி மத்திமம் என்பதை அரசரத்தினத்தின் செயல் நிரூபித்துவிட்டது. பதில் எதுவும் பேசாது நின்ற சுமதியின் நிலை தந்தையின் கோபத்தைப் பன்மடங்காக்கியது. "இன்றோடு நீ செத்துப் போ" என்று கூறி, தன் பெலனைப் பயன்படுத்தி அடித்துத் தள்ளினார்.

தாய் தவித்தாள். மகளை அணைத்துச் சென்று படுக்க வைத்தாள். பிள்ளையின் உடம்பு எல்லாம் இரத்தக் கண்டல் கோடுகள். எப்படி இருக்கும் தாயின் உள்ளம்? தாய், சேய் இருவரின் கண்ணீரும் கலந்தன. உணவை வெறுத்தாள், உடலில் ஏற்பட்ட வலி உள்ளத்தையும் புண்ணாக்கி விட்டது. காய்ச்சல் கட்டுக்கு அடங்காமல் போய் நிமோனியா, டைபயிட் என்று பிரித்துப் பெயர் சொல்ல முடியாத காய்ச்சலாகியது. மருந்துக்கு அடங்காத காய்ச்சல் அவளை மரணத்தில்தான் அடங்கிற்று.

அரசரத்தினத்தார் தன் தவறை உணர்ந்து என்ன செய்வது எனத் திகைத்து நிற்கிறார்.

நாட்டுவனார் சோதிலிங்கம் புது நோட்டில் புதுப்பாடம் ஆரம்பிக்கிறார். கிறிஸ்தவ சமூகம் நாட்டிய அரங்கில் ஒரு புது நட்சத்திரத்தை வரவேற்கக் காத்திருக்கிறது.

(கற்பனைத்துளி)

- அ. ஜெயசீலன். -

அவர் வாழவேண்டும்—எனில் இயேசு தினம் வாழ வேண்டும்.

"நான் என்னும் ஆணவத்தால் நாளெல்லாம் வாழ்ந்திருந்தேன், பிறர் வாழவை எண்ணாமல் பாதையிலேமயங்கி நின்றேன்; இன்றே என்னை அர்ப்பணம் செய்திடுவேன்."

நமது நாட்டில் நிரந்தரமான சமாதானம் நிலவ வேண்டுமானால், தன்னலமின்றி பிறர் நலங்களுக்கும் பெரும் மனப்பான்மையுடையோர் தான் வாழ வேண்டும். அத்தகைய படைத்தவர்களைத் தரவேண்டுமென இறைவனை வேண்டுகள்.

Jaffna College Institute of Technology Vaddukodai.

FULL TIME WITH HOSTEL, LIBRARY,
LABORATORY, & GAMES.

வினாவுக்கும் 'பயிற்சி நெறிகள்' MARCH-'90 இல் ஆரம்பம்

TECHNICIAN DIPLOMA COURSES. (ஆங்கில மூலம்)

1. ELECTRONICS & TELECOMMUNICATION .....
(3 வருடம்)
2. MECHANICAL ENGINEERING ..... (3 வருடம்)
3. ELECTRICAL ENGINEERING ..... (3 வருடம்)
4. CIVIL ENGINEERING ..... (2 வருடம்)
5. ADVANCED DIPLOMA IN COMPUTING (1 வருடம்)
(SYLLABUS INCLUDES B. C. S. - PART - I & A.C.S EXAM)
DIPLOMA COURSES (ஆங்கிலம் மூலம்)

1. COMPUTER PROGRAMMING & DATA
PROCESSING ..... (1 வருடம்)
2. DRAUGHTSMANSHIP ..... (1 வருடம்)

TECHNICIAN CERTIFICATE COURSES. (ஆங்கிலமூலம்)

1. RADIO & T.V SERVICING ..... (1 வருடம்)
2. AUTOMOBILE TECHNOLOGY ..... (1 வருடம்)
3. ENGINEERING COURSE (FOR E.C.E (LONDON) PART I & II)

மலதிக விபரங்களையும், விண்ணப்பப்படுத்திரங்களையும்
குறி 10/- அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்; விண்ணப்ப முடிவு
திகதி 25-02-90

பணிப்பாளர்.

Thanksgiving...

(Continued from page 2)

Centre and was an active member of the Peninsula McCabe United Methodist Church where he was also a Sunday School teacher.

It was in this Church that the Funeral Service was held on the 13th of December 1989. At which tributes were paid to his life and work by Dr. Telfer Mook on behalf of the Board of Trustees and Rev. Mahirajan on behalf of the alumni. Teachers are not made but they are recognised. A touching tribute was also paid at the Service by his grandson Rubendran Amarasingam (age 16)

The Peninsula McCabe Methodist Church has set up the William Luther Jeyasingam Memorial Scholarship Fund at Jaffna College to Commemorate his life and work.

It was a Christian leader in our midst in the vanguard of social reform, that I would like to remember Dr. William Luther Jeyasingam.

The Sri Lanka of our day reminds me of a story about Henrik Ibsen, the 19th Century Novelist. He had on his writing table a strange cuiro. it was an empty beer glass in which was a live scorpion. The brute will now and then ail and Ibsen will throw into the glass a ripe fruit on which it will cast itself in a rage and wait for the next serving.

Ibsen himself stung the 19th Century conscience with many subjects as the exploitation of women, the trap of marriage, the isolation of the individual etc etc.

We must not forget our Christian leaders who did attempt by their thoughts to identify and defuse poisonous times in our society.

Dr. Jeyasingam upheld the motto of his friend and mentor in the CISRS, Dr. D T. Niles who with his characteristic thrust would say.

"The Galilean Road is meant for daily travel. It means a revolution in standards and in life"

We have known four categories of teachers at Jaffna College - There have been first the American missionary teachers, by and large, a pragmatic lot - There have been the teachers from India, particularly from Kerala, a devoted lot. The third category has been the teachers drawn from our own alumni - an efficient lot and the fourth were those who came from outside the alumni fold - by and large, a visionary lot.

To this last group belonged C.S. Ponnathurai and Jeevar Niles of the Bicknell era and Dr. W. L. Jeyasingam and Dr. S. P. Appasamy of the Bunker era. All these groups did lay in their time the stones for the edifice which is now Jaffna College. On the teachers now on the Staff rests a tremendous responsibility.

You cannot live off the fruits of the labours of those who have gone before. You have got to cultivate with assiduity the Vineyard yourself.

Life all around undoubtedly is a dark enigma. But Jaffna College has always had a halo round it to illumine it on its course :-

The Light of Life is on her seal
And may this College be
A Place where all her sons shall feel
That they, the true Light see.

(Continued from page 1)

It was strange that while in the mechanical world a person who maintains a machine is more highly rated than the mechanic who carries out repairs, in relation to health the Doctors of preventive medicine who keep us healthy are not so highly valued as the Doctors who attend on our illnesses. The task of keeping people healthy without letting them become ill is the greater task and Doctors must come forward to accept that challenge. The service was conducted by the Rev. D. C. Ratuasingam and special songs were sung by the Green Hospital and McLeod Hospital Staffs.

Sri Lanka Surgeon - 'Countdown' Champion

Sri Lankan Tamil Surgeon, Dr. R. Yogasagarar, resident in Cheshire in England has bagged the honour of 'Countdown' champion for 1989 in the annual BBC TV competition 'A Tamil by birth' speaking Tamil at home and having English as a second language, he outscored dozens of those with English as their mother tongue in a programme that tests the contestant's ability with the English vocabulary and mental arithmetic skills to emerge the champion in a series of protracted contests culminating in the quarter-finals and semi-finals and the finals, proving that his achievement was not a mere flash in the pan. More often than not, he proved his prowess with the English vocabulary by producing more than one word with the maximum number of letters. He is perhaps the first Asian to have bagged this honour.

Dr. Yogasagarar hails from Batticaloa in Sri Lanka where his parents the Rajaratnams were both teachers by profession. He was Resident Surgeon in Colombo and Visiting Surgeon in Avissawela before moving over to U. K. He is an old boy of Jaffna College, Vaddukodai.

IN LOVING MEMORY

OF

A. T. SINNATHAMBY

At rest on
21st February 1989

**BLESSED ARE THE DEAD
WHO DIE IN THE
LORD**

45, Ratnakara Place,
Dehiwela,

A. T. JAYARATNAM:

Retired Head Guard (C. G. R.) son of late Mr. & Mrs. V. R. Thambyrajah of Melita, beloved husband of Thangamalar loving father of Percy Jayakumar Prince Jayanathan, 'Pearl' (U.K.) Ruby, Peter (Germany) and Diamond (Teacher). Father-in-law of Selvamathy, Savithiri, Nandakumaran (U.K.) Sithamparapillai (Pastor A. O. G. Point-Pedro) and vasanthy (Germany). Loving brother of Mrs. Lilley Ponnathurai (Malaysia) late Mrs. Jenny Dennis late Joseph Thurairatnam, George Selvaratnam (Singapore) Mrs. Alice Ariaratnam; late Albert Paramanathan, Victor Kanagasundaram Gladys Mangalam,

**SPOKEN ENGLISH
CLASSES CONDUCTED
BY UDUVIL Y. M. C. A.**

The Uduvil Y.M.C.A is to start Spoken English Classes for Students, over 15 Yrs, and those who have Left School and plan to go abroad. please apply for particulars contact, the Secretary Uduvil Y.M.C.A.